

moet aldus worden uitgelegd dat:

zij zich verzet tegen een nationale regeling die ziet op een summiere procedure tot betaling van advocatenhonorarium, wanneer volgens die regeling over de tegen de cliënt/consument ingestelde vordering uitspraak wordt gedaan in een beschikking die door een niet-rechterlijk orgaan wordt gegeven en slechts in de tussenkomst van een rechter is voorzien in het stadium van het eventuele beroep tegen die beschikking, zonder dat de rechter bij wie beroep wordt ingesteld, zo nodig ambtshalve, kan nagaan of de bedingen in de overeenkomst die hebben geleid tot het gevorderde honorarium oneerlijk zijn of kan toestaan dat partijen andere bewijsmiddelen overleggen dan die welke reeds voor het niet-rechterlijke orgaan zijn overgelegd.

- 2) Artikel 4, lid 2, van richtlijn 93/13, zoals gewijzigd bij richtlijn 2011/83,

moet aldus worden uitgelegd dat:

een beding in een tussen een advocaat en zijn cliënt gesloten overeenkomst waarbij de cliënt zich er, op straffe van een financiële sanctie, toe verplicht om de instructies van die advocaat te volgen, om niet buiten diens medeweten of tegen diens advies in op te treden en om zelf geen afstand te doen van de gerechtelijke procedure waarvoor hij die advocaat heeft ingeschakeld, niet onder de uitzondering van die bepaling valt.

- 3) Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad

moet aldus worden uitgelegd dat:

er sprake is van een “misleidende” handelspraktijk in de zin van artikel 7 van deze richtlijn wanneer in een overeenkomst tussen een advocaat en zijn cliënt een beding wordt opgenomen dat voorziet in een financiële sanctie voor de cliënt indien deze zelf afstand doet van de gerechtelijke procedure waarvoor hij die advocaat heeft ingeschakeld en dit beding verwijst naar het tariefstelsel van een beroepsorganisatie en niet was vermeld in het commerciële aanbod of in de aan het sluiten van de overeenkomst voorafgaande informatie, indien de gemiddelde consument er hierdoor toe gebracht wordt of kan worden een besluit over een transactie te nemen dat hij anders niet had genomen, hetgeen de verwijzende rechterlijke instantie dient na te gaan.

(¹) PB C 382 van 20.9.2021.

Arrest van het Hof (tiende kamer) van 22 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Schleswig-Holsteinische Verwaltungsgericht — Duitsland) — SI e.a./Bundesrepublik Deutschland

(Zaak C-497/21) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht – Grenscontroles, asiel en immigratie – Asielbeleid – Richtlijn 2013/32/EU – Gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming – Verzoek om internationale bescherming – Niet-ontvankelijkheidsgronden – Artikel 2, onder q) – Begrip “volgend verzoek” – Artikel 33, lid 2, onder d) – Niet-ontvankelijkverklaring van een verzoek om internationale bescherming door een lidstaat omdat een eerder verzoek van de betrokkene in Denemarken is afgewezen – Definitieve beslissing van het Koninkrijk Denemarken)

(2022/C 424/15)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: SI, TL, ND, VH, YT, HN

Verwerende partij: Bundesrepublik Deutschland

Dictum

Artikel 33, lid 2, onder d), van richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming, gelezen in samenhang met artikel 2, onder q), van deze richtlijn en artikel 2 van het aan het VEU en het VWEU gehechte Protocol (nr. 22) betreffende de positie van Denemarken,

moet aldus worden uitgelegd dat:

het zich verzet tegen een regeling van een andere lidstaat dan het Koninkrijk Denemarken op grond waarvan een verzoek om internationale bescherming in de zin van artikel 2, onder b), van die richtlijn geheel of gedeeltelijk niet-ontvankelijk kan worden verklaard wanneer dit verzoek in die andere lidstaat is ingediend door een derdelander of staatloze van wie een eerder, in Denemarken ingediend verzoek om internationale bescherming door het Koninkrijk Denemarken is afgewezen.

(¹) PB C 502 van 13.12.2021.

Beschikking van het Hof (Negende kamer) van 6 september 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Judecătoria Târgu-Mureş — Roemenië) –procedure ingeleid door Delgaz Grid SA

(Zaak C-95/22) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Justitiële samenwerking in strafzaken – Artikel 82 VWEU – Recht op informatie in strafprocedures – Recht op informatie over de beschuldiging – Richtlijn 2012/13/EU – Artikel 6, lid 1 – Toepassingsgebied – Artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Effectieve rechterlijke bescherming – Klacht betreffende de buitensporig lange duur van de strafprocedure – Nationale regeling op grond waarvan een dergelijke klacht alleen kan worden ingediend door personen die de status van verdachte of beklaagde hebben – Artikel 267 VWEU – Artikel 53, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Kennelijke onbevoegdheid)

(2022/C 424/16)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Judecătoria Târgu-Mureş

Partij in de strafprocedure in het hoofdgeding

Delgaz Grid SA

Dictum

Het Hof van Justitie van de Europese Unie is kennelijk onbevoegd om te antwoorden op de vraag die de Judecătoria Târgu-Mureş (rechter in eerste aanleg Târgu-Mureş, Roemenië) bij beslissing van 28 januari 2022 heeft gesteld.

(¹) Datum van indiening: 11.02.2022